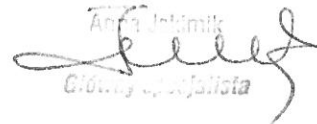

Sokółka, .12.2019 r.

S.K.1510.11.2019.AJ

03.01.2020 r.
p. T. Kowalczyk
p. W. Kowalczyk
do Komisji Skarżeniowej
Rada Miejska
w Sokółce

Na podstawie art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tj. Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 ze zm.), w załączeniu przekazuje skargę **Pani J C** zam. , ponawiającą skargę na działalność dyrektora Zakładu Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej w Sokółce w zakresie nieprzestrzegania przepisów ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (tj. Dz. U. z 2017 r. poz. 1840 z późn. zm.) oraz obowiązującej uchwały Nr LXIX/409/18 Rady Miejskiej w Sokółce z dnia 13 marca 2018 r. w sprawie przyjęcia programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobieganiu bezdomności zwierząt na terenie Gminy Sokółka w 2018 roku.

Aneta Jankowiak

Główny specjalista

URZĄD MIEJSKI W SOKÓŁCE
W P O L S K I E
KANCELARIA OGÓLNA

J C

13.12.2019

Sokółka, 13 grudnia 2019 r.

Ilość załączników
Nr. Dz. 133.53/2019
Podpis*lyolw*.....

pt. Jędrzejko
13.12.2019

Pani
Ewa Kulikowska
Burmistrz Sokółki
Plac Kościuszki 1
16- 100 Sokółka

W związku z otrzymaną Uchwałą Nr XIV/98/2019 Rady Miejskiej w Sokółce z dnia 24 września 2019 r. w sprawie skargi na działalność Dyrektora Zakładu Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej w Sokółce, zwanego dalej „ZGKiM”, **ponawiam skargę** w ww. przedmiocie, jednocześnie wskazując, że uznano ją za bezprzedmiotową, przy czym nie została ona wykazana przez Radę Miejską w Sokółce w odpowiedzi na skargę (ww. uchwale) w myśl art. 239 § 1 Kpa.

W przedmiotowej uchwale Rada Miejska w Białymstoku odniosła się do karkołomnych, ogólnikowych i ograniczonych tłumaczeń dyrektora ww. jednostki budżetowej wskazujących, że żadne przepisy dotyczące ochrony zwierząt w jego ocenie, przez jego działanie, nie zostały złamane. Rada Miejska w Sokółce pomijając (**bądź nie rozumiejąc żądania zawartego w skardze**) po uzyskaniu ww. wyjaśnień i informacji, że sporna budka dla 1 kota została **usunięta przez ww. jednostkę budżetową, a nie przez skarżącą**, uznała skargę za bezprzedmiotową.

Brak jest logicznego związku by uznać, że ww. czynność usunięcia budki spowodowała bezprzedmiotowość skargi złożonej na działalność dyrektora ww. jednostki. Jej usunięcie nie powoduje, że skarga na działalność Dyrektora ZGKiM w zakresie nieprzestrzegania przepisów ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2017 r. poz. 1840 ze zm.), zwanej dalej „ustawą”, oraz obowiązującej uchwały Nr LXIX/409/18 Rady Miejskiej w Sokółce z dnia 13 marca 2018 r. „w sprawie przyjęcia programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobieganiu bezdomności zwierząt na terenie Gminy Sokółka w 2018 roku”, staje się bezprzedmiotowa.

Jedyną możliwością, by skarga mogła zostać zgodnie z przepisami uznana za bezprzedmiotową w ww. zakresie byłoby jej wycofanie przez skarżącą, co nie miało miejsca. W każdym innym przypadku Rada Miejska w Sokółce winna rozpatrzyć ją pod kątem zasadności bądź bezzasadności, czego **w ogóle nie uczyniła**. Rada Miejska w Sokółce nie rozpatrzyła skargi pod kątem żądania w niej zawartego, a według własnego uznania, nie zaś uznania skarżącej. Linia orzecnicza sądów administracyjnych w ww. zakresie stoi na jednoznacznym stanowisku, że w przypadkach gdy treść pisma budzi wątpliwości, organ nie jest uprawniony do precyzowania treści żądania, mogłoby to bowiem prowadzić do niedopuszczalnej zmiany kwalifikacji prawnej żądania, wbrew intencjom osoby wnoszącej podanie (jak miało to miejsce w przedmiotowej sprawie). W niepublikowanym wyroku NSA w Krakowie z dnia 23 kwietnia 1993 r., sygn. SA/Kr 2342/92 jednoznacznie wskazano,

że o tym, jaki charakter ma mieć pismo wniesione przez stronę decyduje ostatecznie strona, a nie organ, do którego strona pismo to skierowała.

W odniesieniu do powyższego jednoznacznie wskazuję, że powyższa uchwała i zawarte w niej rozstrzygnięcie jest sprzeczne z moim żądaniem zawartym w rozpatrywanej skardze i tym samym z przepisami Kodeksu postępowania administracyjnego, który wyjaśnia i posługuje się pojęciem bezprzedmiotowości i możliwością jego zastosowania. Usunięcie przedmiotowej budki (przez pracowników ZGKiM w Sokółce) nie powoduje w żadnym aspekcie tego, że skarga stała się bezprzedmiotowa, bowiem przedmiot sporu- czyli działalność Dyrektora ZGKiM, prowadzona w ocenie skarżącej w sposób niezgodny z przepisami prawa dotyczącymi ochrony zwierząt, której dotyczyła skarga, pozostaje nadal nierozpatrzona. Nadto wskazane usunięcie budki potwierdza, że działalność ta utrudnia nadal wykonywanie uprawnień wynikających z ww. ustawy o ochronie zwierząt, a dokładnie dokarmianie i zapewnienie schronienia przed chłodem 1 kotu - zwierzęciu wolno żyjącemu na terenie będącym własnością Gminy Sokółka- przy ul. Broniewskiego 5 w Sokółce.

Dyrektor ZGKiM swoją działalnością potwierdza, że nie zna zapisów ani ww. ustawy ani zapisów powołanej powyżej uchwały Rady Miejskiej w Sokółce, która opiera się również na ustawie o ochronie zwierząt. Co więcej, wydaje się że również organ rozpatrujący sprawę nie dokonał analizy zapisów podjętej przez siebie uchwały. Wszelkie sposoby ograniczania

bytowania kotów wolno żyjących oraz innych dzikich zwierząt, w tym zakazy dokarmiania, wyłapywanie, płoszenie i krzywdzenie, a także ograniczanie możliwości opieki nad nimi są niezgodne z obowiązującym w Polsce prawem, a mianowicie:

1. zgodnie z definicją „zwierząt wolno żyjących” określoną w art. 4 pkt 21 ustawy koty oraz inne zwierzęta dzikie przebywające w ekosystemie miejskim, przystosowane lub/i urodzone w warunkach niezależnych od człowieka, pozostają zwierzętami dzikimi, które w myśl art. 21 ustawy stanowią dobro ogólnonarodowe i powinny mieć zapewnione warunki rozwoju i swobodnego bytu. Koty wolno żyjące stanowią stały element ekosystemu miejskiego, a ich obecność na terenach miejskich w zdecydowany i naturalny sposób zapobiega obecności i rozmnażaniu się gryzoni (myszy i szczurów), które mogą być potencjalnym źródłem niebezpiecznych chorób,
2. koty wolno żyjące oraz inne zwierzęta dzikie nie są zwierzętami bezdomnymi, w związku z tym, nie wolno ich wyłapywać, wywozić, ani utrudniać im bytowania w danym miejscu. Wyłapywanie kotów oraz innych zwierząt, płoszenie, krzywdzenie, zakazy karmienia, zakazy stawiania schronienia (zwłaszcza w warunkach zimowych) oraz wszelkie przejawy okrucieństwa i niehumanitarnego traktowania są zabronione i są kwalifikowane przez polskie prawo jako znęcanie się nad zwierzętami (art. 6 ustawy),
3. zgodnie z obowiązującą uchwałą Nr LXIX/409/18 Rady Miejskiej w Sokółce z dnia 13 marca 2018 r. „w sprawie przyjęcia programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobieganiu bezdomności zwierząt na terenie Gminy Sokółka w 2018 roku” wydaną na podstawie art. 18 ust.2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2018 r. poz. 130 ze zm.) i art. 11a ustawy, Rada Miejska w Sokółce przyjęła program opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt na terenie Gminy Sokółka w brzmieniu określonym w załączniku nr 1 do niniejszej uchwały, a wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Sokółki:

- 1) w załączniku do ww. uchwały zamieszczono w art. 1 zapis ww. ustawy stanowiący, że „Zwierzę, jako istota żyjąca, zdolna do odczuwania cierpienia, nie jest rzeczą. Człowiek jest mu winien poszanowanie, ochronę i opiekę)- **przedmiotowy zapis obowiązuje również Dyrektora ZGKiM w Sokółce - Pana Mariusza Gurzyńskiego,**
- 2) program ma zastosowanie do wszystkich zwierząt domowych, w szczególności psów i kotów, w tym kotów wolno żyjących oraz zwierząt gospodarskich,
- 3) większość działań określonych w przedmiotowym programie dotyczy psów i kotów z racji ogromnej bezdomności tych zwierząt,
- 4) pkt 7) uchwały wyjaśnia wprost pojęcie „kotów wolno żyjących” oraz wskazuje, by stwarzać im warunki bytowania w miejscach ich dotychczasowego schronienia. Ponadto w ww. punkcie zalecane jest leczenie i dokarmianie tych zwierząt. W uchwale nie zastrzeżono, że nie można tego robić na terenach będących własnością Gminy Sokółka (zarządzanych jedynie przez ZGKiM w Sokółce z ramienia właściciela),
- 5) w rozdziale I uchwały- postanowień ogólnych, w pkt 2 zapisano- realizatorami programu są między innymi w pkt 4) organizacje pozarządowe, których celem jest ochrona zwierząt,
- 6) rozdział 2 uchwały dotyczący celów i zadań programu wskazuje, że celem jest zapobieganie bezdomności zwierząt oraz opieka nad zwierzętami bezdomnymi, a w pkt 2) zapewnienie opieki bezdomnym zwierzętom i wolno żyjącym kotom z terenu Gminy Sokółka,
- 7) w rozdziale 7 - dotyczącym finansowania programu w pkt 3) wskazana jest kwota 1000 zł - jako koszty związane z dokarmianiem wolno żyjących kotów. Jako wolontariuszka otrzymuję ze Schroniska dla bezdomnych zwierząt w Sokółce karmę przeznaczoną właśnie do dokarmiania kotów wolno żyjących.

Działania Dyrektora ZGKiM w Sokółce, w zakresie pouczania, iż „*moje działania są samowolą niczym nie uzasadnioną oraz naruszającą i zakłócającą korzystanie z nieruchomości ponad przeciętną miarę, nie wynikają ze społeczno- gospodarczego przeznaczenia nieruchomości i stosunków miejscowych” , **a zdecydowanie wykraczają poza obowiązujące przepisy ustawy w zakresie ochrony zwierząt**, w tym kotów wolno żyjących zgodnie z ww. analizą oraz są oceną (bardzo ogólną, niesprecyzowaną) tegoż dyrektora, co przy piastowaniu powyższego stanowiska i działaniu w imieniu Burmistrza Sokółki, jest niezgodne z zapisami uchwał przygotowywanych przez ten organ, a następnie uchwalanych przez Radę Miejską w Sokółce.*

Nadto wskazuję, że pomimo dowolnej i subiektywnej interpretacji moich działań przez Pana Dyrektora ZGKiM w Sokółce, zgodnych de facto z obowiązującym w Polsce prawem, ocenił je bez rzetelnej (lub jakiegokolwiek) analizy. Powołany w piśmie do mnie przez Pana Gurzyńskiego regulamin stanowi o tym, **że „zabrania się dokarmiania bezpieczeństwa kotów”, jednocześnie wskazując, że „karma dla zwierząt może być wykładana wyłącznie na zewnątrz budynku”** (budka nie znajdowała się w obrębie budynku, co sam on potwierdził wskazując na jej uprzątnięcie z „terenu zarządzanego przez ZGKiM w Sokółce”). Cytowany regulamin zawiera w sobie sprzeczne zapisy. Lakoniczne określenie, „bezpieczeński” użyte w regulaminie

do którego odnosi się dyrektor w wezwaniu, nie funkcjonuje w polskim prawodawstwie

(istniejące pojęcie zwierząt wolno żyjących).

Czy decyza dyrektora Guryńskiego (nie oparta na żadnej podstawie prawnej) w wyostowanym wezwaniu) na wyrażenie zgody lub nie wyrażenie kota- była wiążąca i decydująca w tej kwestii? W mojej opinii? W ochronie zwierząt, w której brak jest jakichkolwiek zapisów obowiązujących, że dokarmianie zwierząt i opieka nad nimi wymaga czylejkolwiek zgody oraz wyznaczenia miejsc na terenie Gminy, w których można dokarmiać zwierzęta. Zgodą taką i potwierdzeniem działania zgodnie z ustawą jest "program ochrony" ujęty w powoitanym w piśmie zarządzeniu. Blok nr 5 przy ul. Broniewskiego znajduje się na terenie gminy Sokółka, kot jest własnością gminy Sokółka, a ja jestem mieszkanką tej gminy- czyja zatem zgoda jest potrzebna na dokarmianie gminnego zwierzęcia na gminnym terenie?

Jestem od kilku lat wolontariuszką Schroniska dla zwierząt w Sokółce i "Fundacji Pomocy Zwierzętom Vita Canis", a moja działalność dotyczy głównie dokarmiania wolno żyjących kotów, czuwania nad ich bezpieczeństwem, zawiadamiania odpowiednich organów Straży Miejskiej i Policji w przypadku znegania się nad zwierzętami oraz zapewnienia im schronienia przed chłodem w miesiącach zimowych. Nadto Fundacja Vita Canis jako organizacja non-profit zajmująca się opieką nad zwierzętami udziela mi wsparcia i pomocy w przedmiotowych działaniach.

Dokarmiam koty od wielu lat, w różnych miejscach ich bytowania i nigdy nie spotkałam się z tak niezgodną z prawem reakcją osób reprezentujących organy samorządowe w jakiegokolwiek instytucji. Również poprzedni Dyrektor ZGKM w Sokółce nigdy nie zakazywał mi dokarmiania kotów czy postawienia im domu w miesiącach zimowych w celu schronienia przed zimą, wręcz przeciwnie proponował rozmieszczenie ulotek informujących o ochronie tych zwierząt, a w razie jakichkolwiek nieprzyjemności dotyczących mnie ze strony mieszkańców informowanie go o takich zdarzeniach- zawsze oferował pomoc. Nie śledzę zmian personalnych na stanowisku Dyrektora ZGKM w Sokółce i nie miałam pojęcia, że zmiana na stanowisku Dyrektora dotyczy równocześnie zmian w interpretacji ustawy.

Wątpliwości w zakresie działalności Dyrektora ZGKM budzi również zakres jego działania na podstawie pełnomocnictwa udzielonego mu do reprezentowania Burmistrza Sokółki tj. czy może on występować do osób niebędących lokatorami lokali gminnych z pisami w ww. zakresie. W mojej opinii, działając jako dyrektor ZGKM w Sokółce, jego zakres działania winien być ograniczony ww. zakresem, a z racji tego, iż nie jestem lokatorem lokali gminnych, jego pouczenia, nakazy i wezwania wyostosowane do mojej osoby, bez podstawy prawnej, są wykraczające poza zakres posiadanego przez niego pełnomocnictwa do reprezentowania Burmistrza Sokółki (co organ rozpatrujący skargę winien sprawdzić). Zatem, niniejsza skarga również obemuje działanie dyrektora Zakładu Gospodarki Komunalnej Mieszkańców w Sokółce poza posiadany przez niego kompetencjami określonymi pełnomocnictwem, na podstawie którego wykonuje on swoje działania w ramach gminnej gospodarki komunalnej i mieszkaniowej.

Mając na względzie działania Dyrektora ZGKM w Sokółce, z racją naruszeniem prawa, w tym również przepisów ustawy zwanej "RODO", wnoszę o rozpatrzenie skargi w wyżej sprecyzowanym (chyba zbyt skomplikowanym dla radnych la rozpatrujących)

zakresie i wyciągnięciu konsekwencji dyscyplinarnych oraz poinformowania mnie o sposobie załatwienia mojej skargi.

J. C.

Do wiadomości:

1. „Fundacja Pomocy Zwierzętom Vita Canis”